

ФОРМУВАННЯ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНИХ ПРІОРИТЕТІВ В КОНТЕКСТІ ЗБІЛЬШЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

*Білявський Валентин Миколайович
к.е.н., доц. кафедри менеджменту ЗЕДП
Національного авіаційного університету
e-mail: nbilyavskiy@gmail.com*

Початок ХХ ст. відзначено зростанням наукового та суспільного інтересу до феномену інтеграції, виявлення її сутності та визначення ступеня впливу на різні сфери життя окремих країн. Починаючи з 90-х рр. минулого століття спостерігається різке прискорення процесу формування регіональних інтеграційних об'єднань. В цей час виникли майже всі регіональні утворення, які визначають обличчя сучасного світу – це: угода про вільну торгівлю між країнами АСЕАН та загальний ринок країн Південного конуса – МЕРКОСУР (1992 р.), ЄС (1993 р.), а також Північноамериканська асоціація вільної торгівлі – НАФТА (1994 р.). При цьому соціально-економічна і політична основа формування інтеграційних об'єднань в 90-ті роки суттєво відрізнялися. Ця обставина викликає необхідність комплексного аналізу взаємозв'язків та взаємозалежностей між суб'єктами міжнародних відносин. Тому дослідження цих процесів, наразі, є досить актуальним.

Особливу важливість в умовах посилення євроінтеграційних процесів набуває оцінка пріоритетів і перспектив подальшого розвитку міжнародного співробітництва України, яка будучи в геополітичному просторі європейською державою, зацікавлена саме у процесах, що сприяють зміцненню регіональної безпеки на континенті. До євроінтеграційних пріоритетів України в Європі належать необхідність технологічної модернізації виробництва та можливість оволодіння наукомісткими технологіями тощо. Необхідно звернути увагу, що для європейських країн Україна є потенційним партнером, і не лише з політичної точки зору, як важливий чинник формування системи колективної безпеки на європейському континенті, а й з економічної – як великий

споживчий ринок, джерело дешевої робочої сили, як країна з невикористаним повною мірою інтелектуальним, науково-технічним і виробничим потенціалом.

Останній етап розширення ЄС виходить за рамки загального ряду інтеграційних процесів, як за масштабом економічних наслідків, так і за ступенем переплетення соціально-економічних і політичних аспектів євроінтеграції. Створення в Європі потужного міждержавного об'єднання з населенням понад 500 млн. осіб суттєво змінює економічну ситуацію в світі. Також слід відзначити, що приєднання до ЄС країн Прибалтики та Центральної і Східної Європи завершує найбільший політичний проект, що покликаний забезпечити поширення ринкової демократії на ці країни. У зв'язку з цим актуальним для України стає питання про важелі впливу євроінтеграційних процесів на збільшення конкурентоспроможності національної економіки.

Орієнтація України на ведення бізнесу за європейськими стандартами робить актуальним вивчення принципів побудови фінансово-економічної системи ЄС з метою використання її найкращих елементів у підвищенні конкурентоспроможності національної моделі.

Згідно ст. 133 Угоди про асоціацію між Україною та ЄС [1], Україна забезпечує поступове узгодження законів із законодавством ЄС. Всі директиви повинні бути імplementовані за певним графіком адаптації нормативних актів. Для наближення вітчизняного законодавства Угодою визначено перехідний період, який складає 6 років. Однак, ця Угода не є панацеєю, оскільки вона є лише певним інструментом за допомогою якого можна досягти цілі, яка у свою чергу полягає в спробі інтегруватися до спільного європейського правового, соціально-економічного та політичного просторів, що також є лише певним інструментом досягнення мети, оскільки основною виступає підвищення рівня добробуту населення та його згуртованості, що можуть вимірюватися за допомогою індексу згуртованості. До того ж невизначеність моделі координації діяльності з впровадження Угоди між Україною та ЄС, а також відсутність чіткої системи керівних документів у цій сфері ускладнює вибір нормативно-

правових актів (Укази Президента України, або розпорядження, чи постанови КМУ).

У контексті дослідження слід звернути увагу на необхідність дотримання такої послідовності етапів, як: концепція – стратегія – державна програма – план. Відштовхуючись від цього в роботі запропонована наступна ієрархія документів у сфері євроінтеграції, а саме: про засади зовнішньої та внутрішньої політики, документом що її конкретизує може бути Національна стратегія євроінтеграції (Указ Президента України, визначення пріоритетів та їх прив'язка до пріоритетів національного розвитку); національна програма імплементації Угоди про асоціацію та реалізація інших взаємодоповнюючих напрямів державної політики у сфері євроінтеграції може бути прийнята на рівні КМУ з подальшим їх відображенням у державних цільових програмах.

Таким чином, проведене дослідження євроінтеграційним пріоритетів України доводить, що розвиток її, як незалежної держави за умов збереження національних цінностей, захисту економічного та політичного суверенітету, а також власної соціально-культурної ідентичності впливає на створення необхідних передумов щодо підвищення конкурентоспроможності економіки України. А саме формування нового світогляду вітчизняних підприємців, власників і топ-менеджерів, ядром якого повинно бути усвідомлення потреби в інноваціях та технологічному розвитку, сприйняття неможливості іншого шляху розвитку бізнесу та довгострокової конкурентоспроможності. Цей інтерес сьогодні стає загально визнаним як серед політичної еліти країни, так і в громадській свідомості, а його реалізація є головною передумовою забезпечення безпеки, добробуту, соціо-культурного розвитку всіх громадян.

Список використаних джерел

1. Проект Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та ЄС і його державами-членами, з іншої сторони [Електронний ресурс] — Систем. Вимоги: Pentium-266; 32 Mb RAM; Windows 98/2000/NT/XP. — Режим доступу: [http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine-EU_Association_Agreement_\(body\).pdf](http://www.kmu.gov.ua/kmu/docs/EA/00_Ukraine-EU_Association_Agreement_(body).pdf).